

γενναῖος καὶ θαρραλέος, ἀναπηδᾷ καὶ λαμβάνων ζωηρῶς ἐκ τῆς κόμης ἕνα τῶν ληστῶν τὸν ἀποσπᾷ τοῦ ἐλκύνθρου. Χωρὶς νὰ δειλιάσῃ τὸν σύρει μεθ' ἐαυτοῦ μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ἀντιπρόεδεως, ὀλίγον ἀπεχούσης, καὶ εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν ὅλος καθύδρος πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν τῶν παρευρισκομένων. Διατάττει εὐθὺς νὰ κλείσωσι τὰς θύρας ὅπως μὲ ἐξέλθῃ τις τῶν ὑπηρετῶν πρὶν ἢ ἐξετάσῃ τὸν ληστὴν, ὅστις μαθὼν ὅτι εἶχε προσβάλῃ τὸν αὐτοκράτορα ἐπάγωσεν ἀπὸ φρίκην καὶ ὤμνουν ὅτι οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ σύντροφοί του ἤθελον τὸν προσβάλει ἂν τὸν ἐγνώριζον. Ἀκολουθῶς ἡ Α. Μ. τῷ λέγει νὰ τῷ ὁμολογήσῃ τοὺς συναιτέρους του, ἀλλ' ὁ κλέπτης ἐξήτει προηγούμενως τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ αὐτοκράτορος ὅτι θέλει τῷ δοθῇ χάρις καὶ ἀνταμοιβή. Ὁ Τζάρος συγκατετέθη, καὶ ὁ κλέπτης μεταβαίνει μεθ' ἐνδὸς ἀποσπάσματος στρατιωτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς συναθροίσεως τῶν συνεταίρων του. Φάσας κρούει μικρὰν θύραν λέγων εἰς αὐτοὺς νὰ τῷ ἀνοίξωσι ὅπερ καὶ ἐπραξάν ταχέως ἅμα ἀναγνωρίσαντες τὴν φωνὴν τοῦ συνεταίρου των. Οἱ στρατιῶται εἰσβάλλουσιν τότε εἰς τὴν καταγώγιον καὶ συλλαμβάνουσιν οὐχὶ μόνον τοῦ, ἐπὶ τὰ ἄλλα καὶ δεκαοκτὼ ἄλλους τῆς αὐτῆς συμμορίας οἵτινες, ἐξαιρουμένου τοῦ καταγγελέως δὲν ἐδράδουναν νὰ φονεῖσθαι.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ κλπ.

ὑπὸ Μ. Π. Περίδου.

Τόμος Α. Ἐρμούπολις 1854. τιμ. δρ. 4.

Ὁ Κ. Μ. Περίδης ἀκόπως ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι διάδοσιν τῆς ὡραίας Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ ἐκδοὺς ἤδη ἐκτὸς τῶν ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων τὸ πλούσιον αὐτοῦ Ἑλληνοἰταλικὸν Λεξικόν, ἐδημοσίευσεν ἤδη καὶ τὴν Ἰταλικὴν ἐγκυκλοπαίδειαν τοῦ πεπλουτισμένην διὰ σημειώσεων ἱστορικῶν, κριτικῶν, γεωγραφικῶν καὶ γλωσσογραφικῶν, συντείνουσιν πρὸς διασάφησιν καὶ ἐξήγησιν τοῦ κειμένου. Διὰ τοῦ νέου τούτου βιβλίου, πραγματικῶς ὁ Κ. Περίδης ἀνεπλήρωσε τὴν οὐσιωδεστέραν ἑλλειψιν τοῖς ἐπιμετέροις σπουδάζει τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν, καθόσον μάλιστα ἡ ἐκλογή τῶν τεμαχίων εἶναι ἐπιτυχής. Ὅθεν συνιστῶμεν θαρραλῶς εἰς τοὺς ἐραστὰς τῆς Ἰταλίδος φωνῆς τὴν ἐγκυκλοπαίδειαν τοῦ Κ. Περίδου τιμωμένην ἀντὶ δραχ. 4 καὶ εὐρισκομένην ἐνταῦθα παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Κ. Κ. Ἀντωνιάδῃ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κλόβις ἐπλήρωσε πρόδοντας διὰ νομίσματος κιβδήλου. Ἀκούσας δ' αὐτοὺς παραπονουμένους ἐπὶ τούτῳ— Οὕτως ἔπρεπε νὰ πράξω, ἀπεκρίθη— ἐπλήρωσα μὲ κιβδήλον νόμισμα τὰς ἐκδουλεύσεις κιβδήλων φίλων, οἵτινες ἐπρόδωσαν τὸν βασιλέα, τὴν πατρίδα καὶ τὴν τιμὴν.

Ἐλεγον ἐνώπιον φιλοσόφου τινός. Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἐαυτοῦ. — Καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ τὸ ἀποδίδει, ἀπεκρίθη.

Φιλόσοφος τις ἔλεγεν ὅτι αἱ οἱ ἐπὶ προγόνων ἐνδόξων στριζόντες τὴν ἀξίαν των καὶ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῇ γεννήσει των ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ γαϊδόμελα, ὧν ἅπασα ἡ ἀξία εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὁ ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ'. πρωθυπουργεὺς τῆς Γαλλίας καρδινάλιος Ρισχελιέ, ὁσάκις ἤκουε κατηγορούμενόν τινα συνείθιζε νὰ λέγῃ. — Δείξατέ μου αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον βεβαίως θά ἔχη τι νὰ ἀξίαν ἐπειδὴ τόσον καταφέρονται κατ' αὐτοῦ.

Φίλιππος ὁ Δ'. βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἀφοῦ ἀπώλεσε τὸ βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας, ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ ἐπονομάσῃ ἐαυτὸν Μέγαν. — Γελῶν λοιπὸν ἐπὶ τούτῳ αὐλικὸς τις ἔλεγεν. — Ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος ἡμῶν εἶναι καθὼς αἱ ὀπαὶ μεγαλύνεται ὅσον τοῦ ἀφαιροῦν χώρας.

Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἐποίησέ ποτε στίχους τινὰς λίαν ἀτέχνους, οὓς παρουσιάσας εἰς αὐλικὸν τινα τῷ ἐζήτησε τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην του. — Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ εὐλικρινὴς κριτικὸς, τὰ πάντα εἶναι κατορθωτὰ εἰς τὴν Ἰ. Μ. Ἐζητήσατε νὰ κάμετε κακοὺς στίχους καὶ τοὺς ἐκάμετε.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Χενιέρος, συνέχεια. — Ἡ Μικρὰ Βασίλισσα, δ' ἡμ. — Ὁ Σωφρόνιμος. — Βιογραφία Τένερ. — Φυσικὴ Ἱστορία. — Ἴππος ὁ θαλάσσιος. — Ποίησις. — Ποικίλα.

Εἰκονογραφίαι. — Τένερ. — Ἴππος θαλάσσιος. Παράρτημα. — Ὁ ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης.